

מלמדרי מלחמה להלחם עמנון. ומשום שהתורה, שהיא העמוד האמצעי, יורדת, צריך להעיר התורה באותיות שהן סוטי אש, וכנקודות שהן פירושים רוכבים עליהם, והטעמים שהם כל-כך קרב.

פתח רבי שמואן ואמר, זרקה מקף שופר הולך סגולטה. כשללו ישראל ונורקו לבני אמות העולם לאربعה צדדים, נורקו עליהם ארבעאותות מלמעלה. י' למורחה, ה' למערב, ו' לדרום, ח' לצפון. וזה העמוד האמצעי שהוא יהוה שולט על ארבעה צדדים של העולם.

וונשר, שהוא האם העליונה, פורשת עליהם את נספה בכל שבת וימים טובים, כדי שתהייה מוגנה עליהם ודאי מפל הצדדים הרעים, וזהו הפורש ספת שלום וכו'. שפכה ורדי נקראת, משום שמסכתה עליהם בשבעת ימי הספנות, הם בניה, ננדם שבעת ימי הפסח, ועליהם נאמר שבעת ימי יהוה מהת אמרו.

ומיום השmini וhalbaha זה שmini עצרת, עלייו נאמר ירצה לקרben אשה לה. וונשר העליון הנה נאמר בו בונשר יער על קנו על גוזליו ירחה. זהו שפטוב ורומי אלהים מרוחפת על בני המים, שהם שבעים פנים של התורה. מז' ויאמר אלהים יהי אור. באותו תהיה גאללה לישראל. באותו הזמן יפרש לנפיו יקחחו ישאחו על אברות. ומשום זה הנשר הוא עין, לנפיו הם שני ברובי העין. שלושת הגוננים שלו הם שלוש האבות, שנאמר בהם וראיתי לזר ברית עולם. אולם הגוננים של העין שהיה מרקמת בהם. אשרי העינים שמסתכלים על פנפי נשרים ואבא אתחכם אליו. וונפתחים אליה לקבלה פמראבה עליהם. ומיד ואsha אתחכם אליו.

עמדוֹא דאמציעתא, איהי נחית צרייך לאתערא אוריתא באตอน דאנון סוסי אש ונקודין דאנון פרישין רכיבין עלייהו, וטעמי דאנון מאני קרבא.

פתח רבי שמואן ואמר זרקה מקף שופר הולך סגולטה. כד גלו ישראל ואזריקו בין אמין דעתמא לארבע סטרין, אזריקו ארבע אตอน עלייהו מלעלא. י' למזרח. ה' למערב. ו' לדרום. ח' לצפון. וזה עמדוֹא דאמציעתא דאייה יהוה שליט על ארבע סטרין דעתמא. נשרא דאייה אימא עלאה פריישת גדרפה עליהו בכל שבת ויוםין טבין. בגין דתהא מגנא עליהו ודאי מכל סטרין בישין, ודא הוא הפורש ספת שלום וכו'. דספה ודאי אתקריאת בגין דמסכתה עליהו בשבע יומי דפסחות דאנון בנהא לקבליהו אונין שבע יומי דפסחא ועליהו אתמר (וירא כב כ) שבעת ימים יהיה מהת אמרו.

בימים השmini וhalbaha, דא שmini עצרת עליה אתמר ירצה לקרben אשה לה. וhalbaha נשרא עליה אתמר בה (דברים לב יא) בקשר לעיר קנו על גוזליו ירחה. קדא הוא דכתיב בראשית ורוח אלהים מרוחפת על פני המים. דאנון שביעין אנפין דאוריתא.

מיד (שם א) ויאמר אלהים יהי אור. יהא פרקננא לישראל בההוא זמנא יפרש לנפיו יקחחו ישאחו על אברתו. בגין דא נשרא אליו עינא, גדרפי תрин ברובי עינא. תלת גונין דיליה אונון הילת אבן, דאתמר בהון (שם ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם. אונין גונין דעינא דאייה מරקמא בהון. ובאין עינין דמסתכלין ומתקתהיין לגביה לקבלא לה מרכבה עליהו. ומיד (שםה ט ר) ואsha אתחכם על פנפי נשרים ואבא אתחכם אליו. וונפתחים אליה לקבלה פמראבה עליהם. ומיד ואsha אתחכם אליו.